

Eén moment van vreugde verdriift een aantal zorgen

Reisverslag transport oktober 2021

Vorbereiding.

Gelukkig hebben we als stichting "de Club van Polen" weer voorbereidingen mogen treffen om een transport naar onze opvanghuizen te realiseren. Na een jaar gaan er 2 vrachtwagens naar Wroclaw, Pepice en Strzelin.

Het magazijn staat propvol, daarom erg blij met de extra ruimte van onze burens (kapper). Daar zijn de laatste drie weken voor vertrek heel wat dozen/zakken geplaatst die nog uitgezocht moeten worden.

De sponsorbrief heeft prachtige resultaten opgeleverd om dit transport door te laten gaan. Dank aan allen die dit mogelijk hebben gemaakt!

Uit de kontakten met de tehuizen blijkt dat ze erg verlangen naar onze komst met goederen. Enkele organisaties hebben afgehaakt maar gelukkig zijn wij nog steeds gemotiveerd om door te gaan. Onze tolk zal ondersteuning geven met de taal.

Woensdagavond 6 oktober.

Om 18.30 uur wordt de transportband op de trap geplaatst, de rollerbaan erop aangesloten en de eerste dozen vliegen al gauw de vrachtwagen in. Zo fijn dat er veel vrijwilligers zijn om te helpen. Super!

Na ander halfuur is de 1^e vrachtwagen vol. Even koffie pauze en dan de 2^e wagen. Niet te geloven maar zo'n 1600 dozen, rollators, matrassen, dekens/kussens enz. zijn door de handen gegaan. Om 22 uur zijn de wagens propvol en klaar voor vertrek. Het personenbusje, gesponsord door de fa. Hertz, vertrekt om 0.00 uur.

We rijden de hele nacht en zonder files komt het busje aan op Celestyn. De vrachtwagens hebben wat oponthoud en een beetje irritatie aan de Poolse grens omdat het tol betalen op een ander systeem is overgegaan twee weken geleden.

Donderdag 7 oktober.

Een aantal mensen krijgt een rondleiding op Celestyn: het revalidatiecentrum voor geestelijk/lichamelijk beperkte kinderen en jong volwassenen. Het gerenoveerde gebouw is in gebruik genomen. Met grote ruimtes voor verschillende doelgroepen: koken en bakken, groen (plantjes en zaden), handwerken, creativiteit en voor kinderen die rustig in een rolstoel naar een filmpje kijken.

We kijken even bij het schooltje waar de kinderen net een warme maaltijd hebben gehad en nu een middagslaapje doen.

Met dit nieuwe gebouw hebben ze de 1^e prijs gewonnen, deze wordt uitgereikt in Warschau.

Een grote eetzaal staat nog op de planning want er worden per dag 150 maaltijden verzorgd. Nu eten de kinderen nog op hun eigen unit. Ouders die de kinderen brengen voor therapie kunnen, tegen een kleine vergoeding, ook mee eten.

Als de vrachtwagens komen gaan we aan de slag om de dozen uit te laden. Om 15.00 uur rijden we door naar:

Pepice, opvanghuis voor ontheemde mannen.

Op dit moment verblijven er 30 mannen en uitbreiding tot 50 is mogelijk. In de winter zijn er nog meer mannen die voor kortere tijd onderdak krijgen. Mannen die redelijk gezond zijn gaan werken, daarom worden we geholpen door mannen die op leeftijd zijn en een lichamelijke/geestelijke beperking hebben. Ze doen het toch maar! Alles gaat het smalle trapje op naar de zolder van de boerderij.

Mannen kunnen niet zomaar meer aankloppen voor onderdak. Nu is daar een instantie voor die de mannen aanmeldt. Ze worden eerst gescreend of er nog familie is, geen geweld hebben gebruikt of alcoholist zijn.

Ze mogen 3 á 4 jaar op Pepice verblijven en daarna gaan ze naar een huis voor langer verblijf. Dat vinden ze maar niets omdat ze daar veel minder vrijheid hebben.

Twee nieuwe projecten staan op stapel: renovatie van antieke meubelen en opknappen van oude klokken tot ze weer tikken. Vol trots wordt een klok getoond die aangeleverd was in 120 stukjes. Nu nog het uurwerk erin en hij kan weer tikken! Achter op het erf hebben ze plastic kassen geplaatst waar tomaten, kleine augurken worden gekweekt. Pepice is een opvanghuis waar ze als een groot gezin met elkaar wonen. Geen geheimen, problemen worden met elkaar besproken en gedeeld.

Als dank is er thee/koffie en gebak. We zijn hier zeer hartelijk ontvangen. De dag zit erop. We gaan naar ons hotelletje om daar te eten en slapen. Morgen weer een dag!

Vrijdag 8 oktober: Blijf van m'n lijfhuis.

Na een goede nachtrust en ontbijt gaan we op weg naar de stad Wroclaw en komen aan bij het huis waar dames verblijven. Vroeger was dit een blijf van m'n lijfhuis maar de overheid heeft zelfstandig wonen van moeders met kinderen financieel gesteund. Ze mogen wel kleding komen halen en ondersteuning voor het vinden van werk enz. krijgen ze ook. Tijdens de lockdown hadden ze twee kamertjes ingericht voor quarantaine verblijf. Dit was hun redding dat er geen besmettingen waren.

Er verblijven op dit moment 40 dames in de leeftijd van 24 tot 86 jaar. Een nieuw project is gestart om 5 vrouwen, die hun straf hebben uitgezeten in de gevangenis, te helpen hun leven op de rit te krijgen om terug te keren in de maatschappij.

Doordat er een vaste groep medewerksters is, die al lang met elkaar werken, kunnen nieuwe projecten opgestart worden. Het grootste probleem hier is de hulp aan vrouwen die geestelijk in de war zijn maar dat zelf niet inzien, geen medicatie of hulp willen.

Er is veel hulp om uit te laden. Daarom zijn we best snel gelost. Hier zijn veel dozen naar toe gegaan omdat zij ook kleding geven aan andere opvanghuizen in de buurt.

Koffie enz. en we gaan naar ons 2^e huis die dag het:

Moeder en Kind opvanghuis.

De opzet van dit huis verandert ook wel wat. Er worden nu ook gezinnen opgenomen zodat vader, moeder en kind bij elkaar kunnen blijven en niet in verschillende huizen. Dit is een echt doorgangshuis. Binnen een jaar is er andere woonruimte gevonden. Op dit moment verblijven er 36 mensen en een aantal kinderen. Tijdens de lockdown hebben ze wel steun gekregen van de gemeente Wroclaw.

Buiten staat een koelkast waar eten in komt wat over is. Mensen uit de buurt die het nodig hebben mogen dit eruit halen. Maar ... is de deur niet goed dicht gedaan dan komt er niks meer in!

Veel hulp hebben we gekregen van de mensen die thuis waren. Een aantal mannen/vrouwen werkt overdag, de kinderen gaan naar de crèche. Ieder doet zijn eigen boodschappen en kookt voor zichzelf op de kamer. Er mag ook gebruik gemaakt worden van de grote keuken. Voor het eerst hebben ze in de zijvleugel een aantal kamers waar drie vrouwen op een kamer verblijven. We krijgen een heerlijke warme maaltijd want koken kunnen ze daar. Vervolgens rijden we door naar ons laatste project aan de rand van de stad:

Opvanghuis voor dakloze mannen.

In dit huis wonen op dit moment 80 mannen met in de winter het dubbele. Velen hebben een geestelijke/lichamelijke beperking. Een alcoholisch verleden is vaak de boosdoener. Nog steeds slapen er mannen in de hal omdat ze niet meer de trap op kunnen en een lift is er niet. Geen enkele vorm van privacy.

In de toekomst willen ze gaan renoveren. Nu hebben ze 7 medewerkers en willen naar 40. Plannen, die we vaker horen..... Mannen die kunnen, helpen met uitladen; onze dag zit er op. We gaan voldaan naar ons hotel om te eten en slapen.

Zaterdag 9 oktober.

Vandaag weer op weg naar Voorschoten. De reis verloopt goed en om 20.00 uur is het busje thuis en een aantal uren later de vrachtwagens.

Een goed verlopen transport waar we veel mensen een steuntje in de rug konden geven. Onbaatzuchtig wordt er voor ieder mens gezorgd.

Omdat er nog heel wat dozen zijn blijven staan in het magazijn gaan we proberen voor december nog een vrachtwagen op pad te sturen. Wilt u dit transport een financieel steuntje in de rug geven: Heel graag!

Rekening nr: NL29 TRIO 0788 847554 t.n.v. Stg De Club van Polen.

Heel veel dank aan allen die ons, in welke vorm dan ook, hebben geholpen om dit transport mogelijk te maken en de medemens een hart onder de riem te steken.

Adrie Ferguson- de Feijter
secretaris

